

Nr 25.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 13 mars 1913.

” ” ” i Andra kammaren den 13 mars 1913.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckt motion om ändrad lydelse av § 32 stycket 2 i förordningen om landsting.

(Konstitutionsutskottets utlåtande nr 6.)

Till Konungen.

Vid innevarande års riksdag har enskild motionär framställt förslag, att § 32 stycket 2 i kungl. förordningen om landsting måtte erhålla följande ändrade lydelse:

»Nytt förslag bör, för att kunna komma under behandling, innefatta ett ärende inom landstingets befogenhet, vara skriftligen uppsatt och senast tjugu dagar före landstingets början avlämnat till sekreteraren, vilken det åligger att inom åtta dagar därefter över de angivna förslagen upprätta en lista och den till ordföranden överlämna.»

I likhet med motionären finner Riksdagen det vara till synnerligt gagn för landstingens arbete, att landstingsmännen redan före landstingets början taga kännedom om de frågor, som skola behandlas. Med hänsyn till den knappa tid, inom vilken ett landstingsmötes förhandlingar måste vara avslutade, blir detta allt mer av behovet påkallat, ju mer landstingens arbetsbörda växer.

Ehuru det ej är föreskrivet i landstingsförordningen, torde det också vara allmänt brukligt, att inkomna förslag tryckas och utsändas till landstingsmännen före mötets början. Till följd av bestämmelsen i landstingsförordningens § 32, som medgiver nya förslags avlämnande så sent som fjorton dagar före landstingets början, har det emellertid,

såsom motionären framhållit, visat sig förenat med stora svårigheter att medhinna detta i tillräckligt god tid, för att landstingsmännen skola hinna taga del av de ofta omfattningsrika handlingarna. Riksdagen har sig även bekant, att dessa ej sällan först omedelbart före mötets början komma landstingsmännen till handa.

Vid upprepade tillfällen hava också förslag i samma syfte som den nu föreliggande motionens varit föremål för Riksdagens prövning, dock utan att vinna dess bifall. Det har nämligen ansetts, att det redan med gällande bestämmelser vore möjligt att tillställa landstingsmännen handlingarna i tillräckligt god tid före mötets början. Även om detta tidigare varit fallet, då landstingens förhandlingar voro mindre omfattande än nu, så måste dock, såsom av vad ovan sagts framgår, den stadgade tiden av fjorton dagar numera anses för knapp. I likhet med motionären finner Riksdagen därför densamma böra utsträckas.

Uppenbarligen bör emellertid den inskränkning i motionstiden till landstinget, som måste bliva en följd härav, ej göras större, än behovet påkallar. Med hänsyntagande till dessa synpunkter, finner Riksdagen den av motionären föreslagna tiden vara lämpligen avvägd.

Emellertid har det redan nu visat sig förenat med olägenheter, att ett nytt förslag, som inkommit efter den stadgade tidens utgång, i intet fall får upptagas till behandling, så framt det ej blivit av Eders Kungl. Maj:t till landstinget hänskjutet eller står i sammanhang med ett förut i behörig ordning väckt förslag. Trängande omständigheter lära också, efter vad för Riksdagen uppgivits, nödsakat landsting att understundom åsidosätta förordningens uttryckliga stadgande härom. Med hänsyn härtill, och då dessa olägenheter genom den föreslagna inskränkningen i motionstiden torde bliva än mer framträdande, har Riksdagen ansett sig böra föreslå ett sådant tillägg till § 32 i förordningen om landsting, att jämväl ett efter motionstidens utgång väckt nytt förslag må kunna upptagas till behandling.

Det synes dock Riksdagen tillrådligt, att föreskrift ges därom, att sådana senare väckta förslag i varje fall måste vara avlämnade till sekreteraren före landstingets början, varjämte Riksdagen även ansett nödigt att bereda särskilda garantier mot missbruk av denna möjlighet att upptaga senare väckta förslag. I detta syfte föreslår Riksdagen, dels att landstinget må kunna medgiva upptagande av dylika förslag endast i sådana särskilda fall, då synnerligen viktiga skäl därtill föranleda, dels ock att för ifrågavarande medgivande skall erfordras två tredjedelar av de avgivna rösterna. Sistnämnda nya bestämmelse torde lämp-

ligen kunna intagas såsom ett tillägg till § 40 mom. 1 b) av samma förordning.

Då Riksdagen anser, att Konungens befallningshavandes godkännande ej bör erfordras för att giva bindande kraft åt beslut rörande sådant medgivande, föreslås även ett tillägg till § 59 i berörda syfte.

På grund av vad sålunda anförts har Riksdagen för sin del antagit följande ändrade lydelse av nedannämnda §§ i förordningen om landsting.

§ 32.

Rättighet att — — — — — av landstinget.

Nytt förslag bör, för att kunna komma under behandling, innefatta ett ämne inom landstingets befogenhet, vara skriftligen uppsatt och senast tjugu dagar före landstingets början avlämnat till sekreteraren, vilken det åligger, att inom åtta dagar därefter över de avgivna förslagen upprätta en lista och den till ordföranden överlämna.

Vad nu är stadgat angående tiden för förslags avlämnande utgör icke hinder för landstinget att, då synnerligen viktiga skäl därtill föranleda, genom särskilt beslut medgiva upptagande till behandling av ny fråga, som blivit väckt senare, dock före landstingets början.

Till det — — — — — landstingets ordförande.
Ej må annan — — — — — väckt förslag.

§ 40.

1. För att — — — — — sig förenat:
  - a) beslut, att domsaga — — — — — är stadgat;
  - b) underkännande — — — — —
— — — taga inträde eller medgivande, varom i § 32 sägs;
  - c) påläggande av — — — — — etc.

§ 59.

- Kungl. Maj:ts befallningshavandes — — — — — nämligen:
- a) fråga om — — — — —
— — i landstinget eller om medgivande varom i § 32 sägs;
  - b) tillämpning av — — — — — etc.

Stockholm den 13 mars 1913.

Med undersåtlig vördnad.